

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **A. L.**, zastoupený advokátem Mgr. Ondřejem Novákem, Farní 19, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2025, čj. OAM-322/BA-BA01-BA03-Z-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 4. 2025, čj. 33 A 13/2025-45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ondřeji Novákovi, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši **16 818 Kč**, která mu bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 12. 3. 2025 byl žalobce kontrolován Policií ČR poté, co mu byl odepřen vstup na území Německa. Bylo zjištěno, že se na území ČR nachází neoprávněně. Rozhodnutím ze dne 13. 3. 2025 bylo žalobci uloženo správní vyhoštění a byl zajištěn za účelem jeho realizace. Následně žalobce podal dne 17. 3. 2025 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Nato byl žalobce nyní napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 3. 2025 zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a doba trvání zajištění byla stanovena do 4. 7. 2025. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil žalobou, kterou krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Namítl, že krajský soud nesprávně posoudil otázku, zda je stěžovatel zranitelnou osobou ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu. Krajský soud posoudil tuto otázku čistě formálně a vycházel pouze z prvotního výsledku stěžovatele, ve kterém uvedl, že je zdravý.

Stěžovatel však v žalobě tvrdil, že trpí epileptickými záchvaty. Krajský soud nevzal v úvahu ani věk stěžovatele, který dosáhl zletilosti před zahájením řízení. Stěžovatel nebyl ve správním řízení poučen o důsledcích svých tvrzení a nebyl dotazován ani na konkrétní zdravotní komplikace. Stěžovatel namítl, že žalovaný nevyužil žádné ze zvláštních opatření podle § 47 zákona o azylu. Krajský soud přijal závěr žalovaného, aniž se zabýval tím, zda žalovaný tuto možnost zvažoval (srov. rozsudek NSS sp. zn. 5 Azs 79/2025). Krajský soud podle stěžovatele nesprávně posoudil skutkový stav a jeho rozsudek je nepřezkoumatelný, neboť se spokojil se závěrem žalovaného, že žádost stěžovatele o mezinárodní ochranu byla účelová. Tento závěr však nevychází z úplného a správného hodnocení výpovědi stěžovatele, který uvedl azylově relevantní příběh. Krajský soud pouze přejal závěr žalovaného, že stěžovatel podal žádost o mezinárodní ochranu teprve po svém zajištění. Ze spisu je rovněž zřejmé, že dané skutečnosti stěžovatel uvedl bezprostředně po svém zadržení. Stěžovatel považuje za nepřezkoumatelný také závěr krajského soudu k otázce stanovení délky zajištění. Krajský soud převzal závěry správního orgánu a ani nehodnotil, zda by kratší doba zajištění nebyla dostačující. Nezkoumal přiměřenost této doby ve stěžovatelově individuálním případě. Stěžovatel navrhl, aby NSS zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[3] Žalovaný upozornil, že jeho rozhodnutím byl stěžovatel zajištěn podle zákona o azylu. Uvedl, že v dané věci rozhodoval o zajištění, ne o důvodnosti žádosti o mezinárodní ochranu. Argumentace o nároku na mezinárodní ochranu je proto bezpředmětná. Napadený rozsudek považuje žalovaný za zákonný, plně v souladu se skutkovými zjištěními a za přezkoumatelný. Navrhl, aby NSS kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost, anebo ji zamítl.

[4] V replice stěžovatel zopakoval své argumenty.

[5] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud ji odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 11–12, č. 4219/2021 Sb. NSS).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná. NSS neshledal žádné pochybení krajského soudu, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti.

[7] Povinností správního orgánu není zjišťovat, zda osoba, s níž jedná, není zranitelnou osobou ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu v případech, kdy tomu nic nenasvědčuje (rozsudek NSS ze dne 14. 1. 2020, čj. 10 Azs 333/2019-37, a ze dne 20. 4. 2023, čj. 6 Azs 259/2022-49, srov. také rozsudky NSS ze dne 20. 8. 2015, čj. 1 Azs 123/2015-47, a ze dne 13. 11. 2019, čj. 6 Azs 170/2019-50, č. 3982/2020 Sb. NSS). Stěžovatel žalovanému sdělil, že je zdravý. Žalovaný proto neměl důvod se dále podrobněji zabývat zdravotním stavem stěžovatele. Před každým výslechem byl stěžovatel řádně poučen. Stěžovatel svou neaktivitu nemohl dohnat až žalobě.

pokračování

[8] K otázce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí viz např. rozsudky NSS ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 8. 4. 2004, čj. 4 Azs 27/2004-74, a ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS). Rozsudek krajského soudu je přezkoumatelný.

[9] Krajský soud se zabýval otázkou uložení zvláštních opatření podle § 47 odst. 1 zákona o azylu v bodech 38 – 40 napadeného rozsudku. K možnosti uložení zvláštních opatření podle citovaného ustanovení viz např. rozsudek NSS ze dne 28. 6. 2017, čj. 1 Azs 349/2016-48. Této otázce se věnoval žalovaný na stranách 3 a 4 svého rozhodnutí. Stěžovatel na území ČR nemá rodinu ani pobytové oprávnění, přicestoval zde nelegálně, jeho cílem je Belgie, v ČR nemá ekonomické ani kulturní vazby, nemá finanční prostředky. Je zřejmé, že u stěžovatele nebyly splněny podmínky pro uložení zvláštních opatření.

[10] Zajištění podle § 46a odst. 1 písm. a) zákona o azylu má za cíl zabránit účelové žádosti o mezinárodní ochranu a zabránit dosažení takových podmínek, které by cizinci umožnily vyhnout se již uloženému správnímu vyhoštění (typicky útekem a přerušením kontaktu s orgány veřejné správy). V rozhodnutí o zajištění se neposuzuje důvodnost žádosti o mezinárodní ochranu a nepředjímá se výsledek řízení o mezinárodní ochraně. Jedná se o preventivní opatření, které má zabezpečit dostupnost žadatele pro výkon rozhodnutí o vyhoštění pro případ, že by se rozhodnutí o správním vyhoštění stalo vykonatelným v důsledku negativního výsledku řízení o mezinárodní ochraně (rozsudky NSS ze dne 28. 6. 2017, čj. 1 Azs 349/2016-48, ze dne 15. 2. 2017, čj. 10 Azs 284/2016-35, ze dne 28. 2. 2017, čj. 4 Azs 9/2017-31, či ze dne 30. 5. 2019, čj. 8 Azs 386/2018-34). Z konkrétních skutkových okolností je zřejmé, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla motivována pouze snahou stěžovatele oddálit nucený návrat do vlasti. Žalovaný neposuzoval důvodnost mezinárodní ochrany a splnění podmínek pro zajištění podle zákona o azylu neshledal jen v tom, že stěžovatel požádal o mezinárodní ochranu až po zadržení/zajištění. Vycházel např. také z toho, že stěžovatel cestoval přes ČR nelegálně, neměl platný cestovní doklad a mířil za sestrou do Belgie apod.

[11] Pokud je cizinec zajištěn podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, je délka zajištění z povahy věci provázána s délkou řízení o mezinárodní ochraně; cizince proto nelze zajistit na dobu kratší, než je doba řízení o mezinárodní ochraně (rozsudek ze dne 23. 1. 2019, čj. 1 Azs 363/2017-38, bod 41). Délka zajištění v posuzované věci odpovídá požadavkům, které vyplývají z judikatury (rozsudky NSS ze dne 14. 3. 2024, čj. 9 Azs 38/2024-50, či ze dne 20. 2. 2025, čj. 10 Azs 244/2024-31). Tato délka nebyla nepřiměřená ve vztahu k omezení osobní svobody stěžovatele a byla stanovena tak, aby byl stěžovatel dostupný, pokud by mezinárodní ochranu nezískal. Žalovaný i krajský soud tuto otázku řádně posoudili.

[12] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

[13] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33,

č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak toto právo měl, žádné náklady nevznikly.

[14] Stěžovateli byl v řízení o kasační stížnosti ustanoven advokát Mgr. Ondřej Novák, jeho odměnu za zastupování hradí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). NSS přiznal ustanovenému zástupci odměnu za dva úkony právní služby [převzetí a přípravu zastoupení a doplnění kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. b), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif)] ve výši 2 x 4 620 Kč [§ 9 odst. 5 a § 7 bod 5 téže vyhlášky], částku 2 x 450 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). NSS nepřiznal odměnu a náhradu hotových výdajů za nahlížení do spisu, neboť tento úkon je již zahrnut v přípravě zastoupení (blíže viz rozsudek NSS ze dne 14. 1. 2021, čj. 9 Azs 228/2020-53, bod 19 a judikatura tam cit., či usnesení ze dne 2. 4. 2025, čj. 6 Azs 14/2025-58, bod 10 a judikatura tam cit.), a za repliku, neboť v ní nebyla uplatněna žádná nová argumentace. Ustanovený zástupce má dále nárok na náhradu jízdného za cestu osobním automobilem z Frýdku-Místku do Brna a zpět dne 17. 6. 2025 ve výši 2 558,97 Kč (kombinovaná spotřeba podle technického průkazu vozidla 5,2 l benzínu 95 okt./100 km, při doložené ceně paliva 35,80 Kč podle vyhlášky č. 475/2024 Sb. a sazbě základní náhrady za 1 km jízdy podle téže vyhlášky 5,80 Kč a při ujetí cca 334 km) a náhradu za promeškaný čas 4 hodin na uvedené cestě ve výši 1200 Kč [§ 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu]. Ustanovený zástupce je plátcem DPH. Celková výše odměny stěžovatelova zástupce proto činí 16 818 Kč. Tato částka mu bude uhrazena do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. srpna 2025

Ondřej Mrákota
předseda senátu